

¹Es begab sich zur Zeit Ahas, des Sohnes Jothams, des Sohnes Usias, des Königs in Juda, zog herauf Rezin der König von Syrien, und Pekah, der Sohn Remaljas, der König Israels, gen Jerusalem, gegen dasselbe zu streiten, konnten es aber nicht gewinnen.²Da ward dem Hause David angesagt: Die Syrer haben sich gelagert in Ephraim. Da bebte ihm das Herz und das Herz seines Volkes, wie die Bäume im Walde beben vom Winde.³Aber der HERR sprach zu Jesaja: Gehe hinaus, Ahas entgegen, du und dein Sohn Sear-Jasub, an das Ende der Wasserleitung des oberen Teiches, am Wege beim Acker des Walkmüllers,⁴und sprich zu ihm: Hüte dich und sei still; fürchte dich nicht, und dein Herz sei unverzagt vor diesen zwei rauchenden Löschbränden, vor dem Zorn Rezins und der Syrer und des Sohnes Remaljas,⁵daß die Syrer wider dich einen bösen Ratschlag gemacht haben samt Ephraim und dem Sohn Remaljas und sagen:⁶Wir wollen hinauf nach Juda und es erschrecken und hineinbrechen und zum König darin machen den Sohn Tabeels.⁷Denn also spricht der HERR HERR: Es soll nicht bestehen noch also gehen;⁸sondern wie Damaskus das Haupt ist in Syrien, so soll Rezin das Haupt zu Damaskus sein. Und über fünfundsechzig Jahre soll es mit Ephraim aus sein, daß sie nicht mehr ein Volk seien.⁹Und wie Samaria das Haupt ist in Ephraim, so soll der Sohn Remaljas das Haupt zu Samaria sein. Gläubt ihr nicht so bleibt ihr nicht.¹⁰Und der HERR redete abermals zu Ahas und sprach:¹¹Fordere dir ein Zeichen vom HERRN, deinem Gott, es sei unten in

¹وَحَدَثَ فِي أَيَّامِ آحَازَ بْنِ يُوثَامَ بْنِ عُزِّيَّا مَلِكِ يَهُودَا أَنَّ رَصِينَ مَلِكَ أَرَامَ صَعِدَ مَعَ قَفَّحَ بْنِ رَمَلِيَّا مَلِكِ إِسْرَائِيلَ إِلَى أُورُشَلِيمَ لِمُجَارَاتِهَا، فَلَمْ يَقْدِرْ أَنْ يُخَارِتَهَا.²وَأُخِيرَ بَيْتُ دَاوُدَ، قَدْ خَلَتْ أَرَامُ فِي أَفْرَايِمَ. فَزَجَفَ قَلْبُهُ وَقُلُوبُ سَعْيِهِ كَرَجَفَانَ شَجَرِ الْوَعْرِ قُدَّامَ الرَّيحِ.³فَقَالَ الرَّبُّ لِإِسْعِيَاءَ، اخْرُجْ لِمُلَاقَاةِ آحَازَ، أَنْتَ وَسَارُ يَاشُوبَ ابْنُكَ، إِلَى طَرَفِ قَنَاةِ الْبِرْكَةِ الْعُلْيَا، إِلَى سِكَكِ حَقْلِ الْقَصَارِ وَقُلْ لَهُ، اخْتَرِرْ وَاهِدًا. لَا تَخَفْ وَلَا يَضَعُفُ قَلْبُكَ مِنْ أَجْلِ دَبَنِي هَاتَيْنِ الشَّعْلَتَيْنِ الْمُدَحَّخَتَيْنِ، يَحْمُو عَصَبَ رَصِينَ وَأَرَامَ وَابْنِ رَمَلِيَّا.⁴لَآنَّ أَرَامَ تَامَرَتْ عَلَيْكَ بِشَرٍّ مَعَ أَفْرَايِمَ وَابْنِ رَمَلِيَّا قَائِلَةً⁵تَصْعَدُ عَلَى يَهُودَا وَتُقَوِّضُهَا وَتَسْتَفْتِيهَا لِأَنْفُسِنَا، وَتَمْلِكُ فِي وَسْطِهَا مَلِكًا ابْنِ طَهْتِيلَ.⁷هَكَذَا يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ، لَا تَقُومُ. لَا تَكُونُ.⁸لَآنَّ رَأْسَ أَرَامَ دِمَشْقَ، وَرَأْسَ دِمَشْقَ رَصِينُ. وَفِي مُدَّةِ خَمْسٍ وَبِسْتَيْنِ سَنَةٍ يَنْكَسِرُ أَفْرَايِمُ حَتَّى لَا يَكُونَ شَعْبًا. وَرَأْسَ أَفْرَايِمَ السَّامِرَةُ، وَرَأْسَ السَّامِرَةِ ابْنُ رَمَلِيَّا. إِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا فَلَا تَأْمِنُوا.¹⁰ثُمَّ عَادَ الرَّبُّ فَقَالَ لآحَازَ،¹¹أَطْلُبْ لِتَفْسِيكَ آيَةً مِنَ الرَّبِّ إِلَهَكَ. عَمَقُ طَلَبِكَ أَوْ رَفَعُهُ إِلَى قَوْفِي.¹²فَقَالَ آحَازُ، لَا أَطْلُبُ وَلَا أَجَرُّبُ الرَّبَّ.¹³فَقَالَ، اسْمَعُوا يَا بَيْتَ دَاوُدَ. هَلْ هُوَ قَلِيلٌ عَلَيْكُمْ أَنْ تُضْجِرُوا النَّاسَ حَتَّى تُضْجِرُوا إِلَهِي أَيْضًا.¹⁴وَلَكِنْ يُعْطِيكُمْ السَّيِّدُ نَفْسَهُ آيَةً، هَا الْعَذْرَاءُ تَحْبِلُ وَتَلِدُ ابْنًا وَتَدْعُو اسْمَهُ عِمَّاثُوبِيلَ.¹⁵زُبْدًا وَعَسَلًا يَأْكُلُ مَتَى عَرَفَ أَنْ يَرْفُضَ الشَّرَّ وَيَخْتَارَ الْخَيْرَ.¹⁶لَآنَّهُ قَبْلَ أَنْ يَعْرِفَ الصَّبِيُّ أَنْ يَرْفُضَ الشَّرَّ وَيَخْتَارَ الْخَيْرَ تُحْلَى الْأَرْضُ الَّتِي أَنْتَ خَاشٍ مِنْ مَلِكَيْهَا.¹⁷يَحْلِبُ الرَّبُّ مَلِكًا أَشُورَ عَلَيْكَ وَعَلَى سَعْيِكَ وَعَلَى بَيْتِ أَبِيكَ، أَيَّامًا لَمْ تَأْتِ مُنْذُ يَوْمِ اعْتِزَالِ أَفْرَايِمَ عَنْ يَهُودَا.¹⁸وَيَكُونُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ أَنَّ الرَّبَّ يَصْفِرُ لِلدَّيَابِ الَّذِي فِي أَقْصَى ثَرَعِ مِصْرَ، وَلِلنَّحْلِ الَّذِي فِي أَرْضِ أَشُورَ،¹⁹قَتَانِي وَتَحِلُّ جَمِيعُهَا فِي الْأَوْدِيَةِ الْخَرِبَةِ وَفِي شُفُوفِ الصُّخُورِ وَفِي كُلِّ غَابِ الشُّوْكِ وَفِي كُلِّ الْهَرَاغِي.²⁰فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ يَخْلُقُ السَّيِّدُ يَمُوسَى مُسْتَأْجَرَةً فِي غَيْرِ النَّهْرِ بِطَلِّ أَشُورَ، الرَّاسَ وَشَعَرَ الرَّجُلَيْنِ، وَتَنْزِعُ اللَّحْيَةَ أَيْضًا.²¹وَيَكُونُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ أَنَّ الْإِنْسَانَ يُرَبِّي عَجَلَةً بَقَرٍ وَشَاتَيْنِ.²²وَيَكُونُ أَنَّهُ مِنْ كَثَرَةِ ضَعْفِهَا اللَّبَنَ يَأْكُلُ زُبْدًا، فَإِنَّ كُلَّ مَنْ أَبْعَى فِي الْأَرْضِ يَأْكُلُ زُبْدًا وَعَسَلًا.²³وَيَكُونُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ أَنَّ كُلَّ مَوْضِعٍ كَانَ فِيهِ أَلْفُ جَفَتَةٍ بِالْفِ مِنَ الْفِصَّةِ، يَكُونُ

der Hölle oder droben in der Höhe!¹² Aber Ahas sprach: Ich will's nicht fordern, daß ich den HERRN nicht versuche.¹³ Da sprach er: Wohlan, so höret, ihr vom Hause David: Ist's euch zu wenig, daß ihr die Leute beleidigt, ihr müßt auch meinen Gott beleidigen?¹⁴ Darum so wird euch der HERR selbst ein Zeichen geben: Siehe, eine Jungfrau ist schwanger und wird einen Sohn gebären, den wird sie heißen Immanuel.¹⁵ Butter und Honig wird er essen, wann er weiß, Böses zu verwerfen und Gutes zu erwählen.¹⁶ Denn ehe der Knabe lernt Böses verwerfen und Gutes erwählen, wird das Land verödet sein, vor dessen zwei Königen dir graut.¹⁷ Aber der HERR wird über dich, über dein Volk und über deines Vaters Haus Tage kommen lassen, die nicht gekommen sind, seit der Zeit, da Ephraim von Juda geschieden ist, durch den König von Assyrien.¹⁸ Denn zu der Zeit wird der HERR zwischen der Fliege am Ende der Wasser in Ägypten und der Biene im Lande Assur,¹⁹ daß sie kommen und alle sich legen an die trockenen Bäche und in die Steinklüfte und in alle Hecken und in alle Büsche.²⁰ Zu derselben Zeit wird der HERR das Haupt und die Haare an den Füßen abscheren und den Bart abnehmen durch ein gemietetes Schermesser, nämlich durch die, so jenseit des Stromes sind, durch den König von Assyrien.²¹ Zu derselben Zeit wird ein Mann eine junge Kuh und zwei Schafe ziehen²² und wird so viel zu melken haben, daß er Butter essen wird; denn Butter und Honig wird essen, wer übrig im Lande bleiben wird.²³ Denn es wird jetzt zu der Zeit geschehen, daß wo jetzt tausend Weinstöcke stehen, tausend

لِلشَّوْكِ وَالْحَسَكِ.²⁴ يَالسَّهَام وَالْقَوْسِ يُؤْتَى إِلَى هُنَاكَ،
لَأَنَّ كُلَّ الْأَرْضِ تَكُونُ شَوْكًا وَحَسَكًا.²⁵ وَجَمِيعُ الْجِبَالِ
الَّتِي تُنْقَبُ بِالْمِعْوَلِ لَا يُؤْتَى إِلَيْهَا خَوْفًا مِنَ الشَّوْكِ
وَالْحَسَكِ، فَتَكُونُ لِسَرَحِ الْبَقَرِ وَلِدَوَسِ الْعَتَمِ.

Silberlinge wert, da werden Dornen und Hecken sein,²⁴ daß man mit Pfeilen und Bogen dahingehen muß. Denn im ganzen Lande werden Dornen und Hecken sein,²⁵ daß man auch zu allen den Bergen, die man mit Hauen pflegt umzuhacken, nicht kann kommen vor Scheu der Dornen und Hecken; sondern man wird Ochsen daselbst gehen und Schafe darauf treten lassen.